

си търсятъ храната. Всичко това за малката зелена гжсеница е излишно. За храна се грижи нейната майка, която е снесла яйцата си по листата на растенията, които тя най-много обича. Така малкитѣ гжсенички които сж се излупили, намѣрили сж предъ себе си пълна трапеза, на която се гощаватъ до насита.

Това блаженство продължава два три месеци. Тогава отново природата вдига трапезата и става нѣщо друго. Зимата наближава. Много гжсеници се обръщатъ на какавиди. Това е много износно и удобно. Така природата, господарка въ царството на животѣ сжщества, нарежда своитѣ закони. Но на нашата малка гжсеничка тя повелява да презимува като такава. И затова малката гжсеничка пропълзява въ храсталака и прекарва зимата какъ да е.

Но зле минаватъ зимнитѣ дни. Закрилата която

дава храсталакътъ, не струва много: всѣки студень, пронизващъ вѣтъръ намира гжсеницата, която лежи свита на кълбо въ изсъхналитѣ листа. Затова пъкъ презъ мартъ и априлъ настѣпватъ добри дни, когато топлитѣ слънчеви лъчи събудятъ дърветата и имъ помогнатъ да развиятъ прѣсна и



Личинки на осата-ездачъ напускатъ трупата на гжсеницата.